

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

EXERCITIA || SPIRITVALIA || IGNATII DE || Loyola.||

Ignacio <de Loyola>

Mogvntiae, 1600

VD16 I 56

Regulæ seruandæ, vt cum Ecclesia sentiamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45165

dicat, aut agat illud propositum, adducta vel vanæ gloriæ, vel mali alterius cuiusvis fucata quadam ratione: Tunc ad DEVM eleuanda mens est: sique appareat, ad eius gloriam spectare dictum, aut factum eiusmodi, vel certe contrarium non esse, tendendum recta erit aduersus talem cogitationem, atque obstrepenti nobis inimico respondendum cum diuo Bernardo: Nec propter te cœpi, nec propter te finiam.

*REGVLÆ ALIQVOT
seruande, ut cum orthodoxa Ec-
clesia vere sentiamus.*

PPRIMA: sublato proprio omni iudicio, tenendus est semper paratus promptusque animus, ad obediendum veræ Christi sponsæ, ac sanctæ Matri nostræ, quæ est orthodoxa, catholica, & Hierarchica Ecclesia.

Secun-

Secunda: laudare conuenit solitam fieri sacerdoti confessionem peccatorum, & Eucharistiæ sacræ sumptionem, annuam vt minimum, cum sit laudabilius, octauo quoq; die, aut semel saltem in mense quolibet, seruatis interin conditionibus debitis, Sacramentum ipsum suscipere.

Tertia: commendare CHRISTI fidelibus, vt frequenter ac deuote Missæ sacrum, seu sacrificium audiant. Item cantus Ecclesiasticos, psalmos, & prolixas preces in templis, vel extra templa recitandas: tempora etiam probare, determinata officijs diuinis, & precationibus quibuscumque, vt sunt, quas vocamus horas canonicas.

Quarta: laudare plurimum religionum status, atque cælibatum, seu virginitatē matrimonio præferre.

Quinta: comprobare vota religiosorum de seruanda castitate,

pau-

paupertate, obedientiaque perpetua, cum aliis perfectionis, & supererogationis operibus. Vbi obiter notandum est, quod cum voti ratio ad ea pertineat, quæ ad perfectionem ducunt vitæ Christianæ: de aliis, quæ ab ipsa perfectione potius auertunt, vt de negotiatione, vel matrimonio, votum nunquam emitendum sit.

Sexta: Laudare præterea reliquias, venerationem, & inuocationem Sanctorum. Item stationes, peregrinationesq; pias: indulgētias, iubilæa, candelas in templis accendi solitas, & reliqua huiusmodi pietatis, ac deuotionis nostræ adminicula.

Septima: Extollere ~~abstinentiæ~~ ac ieiuniorum vsum, vt quadragesimæ, quatuor temporum, vigiliarum, sextæ feriæ, sabbati, aliorumque pro deuotione susceptorum. Item spontaneas afflictiones sui, quas pœnitentias

tias

cias dicimus, non internas solum, sed etiam externas.

Octava: Laudare in super templorum extruções, atque ornamenta, nec non imagines; tanquam propter id quod repræsentant, iure optimo venerandas.

Nona: cõfirmare maxime omnia Ecclesiæ præcepta; nec impugnaire vlllo modo: sed contra impugnantes quæsitis vndiq; rationibus prompte defendere.

Decima: Patrum etiam, seu superiorum decreta, mandata, traditiones, ritus, & mores, studiose probare. Licet autẽ non reperiatur vbiq; ea, quæ deberet esse, morum integritas: si quis tamen vel in publica concione, vel in populari cõmercio, ipsis obloquitur, generat potius damna & scandala, quam aliquid afferat remedij, aut vtilitatis; cum nihil aliud sequatur, nisi exasperatio, & obtrecta-

tio populi aduersus Principes, ac Pastores suos. Temperandum est igitur ab isto inuectiuarum genere. Verum tamen, sicut damnosum est, primates ipsos absentes, apud populum allatrare, atq; proscindere: Ita rursus priuatim admonere eos, qui si velint, mederi huic malo possunt, operæpretium videtur fore.

VNdecima: Doctrinam sacram plurimi facere, tum eã, quæpositiua dici solet; tum, quæ scholastica. Sicut enim sanctis Doctoribus antiquis Hieronymo, Augustino, Gregorio, & cõsimilibus, scopus fuit, ad amorẽ, & cultum DEI amplectendum, animos mouere: ita peculiare est B. Thomæ, Bonaueturæ, Magistro sententiarum, & aliis recentioribus Theologis, dogmata ad salutẽ necessaria exactiustradere, atq; definire, prout conuenit suis temporibus, & posteris, ad errores hæresum confu-

randos:

tandos: Siquidem Doctores huiusmodi, ut sunt tempore posteriores, non solum scripturæ sacræ intelligentia præditi sunt, & veterum autorum iuuantur scriptis; sed etiam, cum influxu diuini luminis conciliorum sanctionibus, decretis, & variis Ecclesiæ sanctæ constitutionibus, ad salutis nostræ subsidium, foeliciter vtuntur.

DVodecima: Culpabilis est, ac vitanda, hominum, qui adhuc in terris viuunt, (quantumuis laudabilium) comparatio cum Sanctis, & Beatis, dicēdo: Iste est doctior sancto Augustino: Ille est alter S. Franciscus: Æqualis est Paulo sanctitate; ~~aut aliqua virtute~~, non est inferior, &c.

DEcima tertia: Denique ut ipsi Ecclesiæ Catholicæ omnino vnanimis, conformesque simus, si quid, quod oculis nostris apparet album,

nigrum

nigrum esse illa definierit, debemus
 itidem, quod nigrum sit, pronuncia-
 re. Indubitate namque credendum
 est, eundem esse Domini nostri IESV
 CHRISTI, & Ecclesiæ orthodoxæ,
 Sponsæ eius, spiritum, per quem gu-
 bernamur, ac dirigimur ad salutem,
 neque alium esse Deum, qui olim
 tradidit decalogi præcepta, & qui
 nunc temporis, Ecclesiam Hierar-
 chicam instruit, atque regit.

Decima quarta: Aduertendū quo-
 que est, quanquam verissimum
 sit, nemini contingere salutem, nisi
 prædestinato; circumspecte tamen
 super hoc loquendum esse: ne for-
 te gratiam seu prædestinationem
 DEI nimis extendentes, liberi ar-
 bitrij vires, & operum bonorum
 merita excludere velle videamur:
 vel è conuerso, ne plus æquo his-
 ce tribuentes, illis interim deroge-
 mus.

Decima

Decima quinta : Similem ob causam, frequens de prædestinatione sermo habendus non est : si que incidat nonnunquam, ita temperari decet, vt nulla plebi audienti detur occasio erroris, ac dicendi; si de salute mea, vel damnatione iam definitum est, siue male, siue bene agam, aliter euenire non potest : vnde solent multi opera bona negligere, & alia subsidia salutis.

Decima sexta : Accidit etiam non raro, vt ex immodica fidei prædicatione, & laude, adiecta distinctione, aut explicatione nulla, ansam arripiat populus, torpescendi circa bona quælibet opera : quæ fidem præeunt, aut sequuntur charitatis nexu efformatam.

Decima septima : Neque itidem, prædicandæ, & inculcandæ gratiæ DEI vsque adeo insistendum fuerit, vt serpere inde possit auditorum

ani-

animis læthalis error, negata liberi arbitrij nostri facultate. De gratia ergo ipsa diffuse quidem loqui fas est, DEO aspirante, sed quatenus in gloriam eius vberiore redundat; idq; iuxta modum conuenientem, nostris præsertim temporibus, tam periculosis: ne & liberi arbitrij vsus, & operum bonorum efficacia tollatur.

Decima octaua: Quamuis summe laudabile sit atque vtile, ex dilectione pura inferuire DEO, nihilominus tamen valde commendandus est Maiestatis diuinę timor. Neque porro is timor solum, quem filialem appellamus, qui pius est, ac sanctus maximè: verum etiam alter, seruilis dictus. Quippe qui homini vtilis est admodum, & sæpenumero necessarius, vt à mortali peccato, quando incidere contingit, resurgere prompte studeamus; à quo, dū erimus immunes, atque alieni, facilius patebit

ascen-

ascensus ad timorem illum filialem,
DEO penitus acceptum, qui nobis
cum ipso DEO vnionem amoris præ-
stat, & conseruat.

*Que ab aliis Impressis Exercitiorum
exemplis variant, ex utroque no-
stro exemplari manuscripto: In
mysteriis autem vite CHRISTI, et-
iam ex editione vulgata, emendata
sunt.*

